

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/131/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1106226542
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Saxová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1106226542.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Saxovou v sporovej veci žalobcu: VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., IČO: 31 342 841, Limbová 3, Limbach, zast. T., proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Račianska 71, Bratislava, za účasti intervenienta: Y. zast. BARKOCI law firm, s.r.o., IČO: 47247916, advokátskou kanceláriou so sídlom Námestie Slobody 28, Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

III. Intervenient na strane žalovanej m á proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 17. 08. 2006 v spojení s jej doplnením doručeným súdu dňa 07. 11. 2006 domáhal pôvodne voči súdnemu exekútorovi Y. zaplataenia sumy 2.306,21 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania (pôvodná istina vo výške 57.322,- Sk s príslušenstvom + rozšírená zmenou žaloby o sumu 12.155 Sk s príslušenstvom).

2. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že súdny exekútor za pomoci sudkyne Okresného súdu Bratislava I, JUDr. Bezákovej, v konaní vedenom pod sp. zn. 32Exre/16/2005, Sro 4397/B vydaním nezákonných exekučných príkazov doručených žalobcovi dňa 25. 01. 2005 a nezákonného uznesenia Okresného súdu Bratislava I dňa 19. 05. 2005 sa pokúsili o nezákonnú a protiústavnú likvidáciu žalobcu, čo trvá aj ku dňu podania žaloby. Žalobcovi privodili úpadok, a preto od 25. 01. 2005 zodpovedajú za všetky škody a náklady spoločnosti, okrem iného aj za úhradu odvodov do Sociálnej poisťovne, pracovisko Bratislava. Pod „rúškom zákonnosti“ navodili právny stav likvidácie, keď spoločnosť nemohla podnikat' a uzatvárať nové zmluvy, v dôsledku čoho spoločnosť žalobcu vykázala za účtovný rok 2005 stratu vo výške 24.582,12 eur (740.561 Sk), za I. Q 2006 stratu vo výške 11.460,48 eur (345.258,50 Sk) a za II. Q stratu vo výške 18.539,96 eur (558.534,77 Sk) a mala zastavený cash flow, čo vyplýva aj z výpisov z účtu spoločnosti zo dňa 17. 07. 2006, 31. 07. 2006 a 02. 08. 2006. V ďalšom poukázal na to, že súdny exekútor si zaobstaral uznesenie s antidatovaným vyznačením právoplatnosti a na jeho podklade vyvíjal protizákonnú činnosť namierenú voči žalobcovi, pričom ako osoba s právnickým vzdelaním musel vedieť, že koná nezákonne s cieľom zlikvidovať žalobcu, privodiť škodu jeho zamestnancom pripravením ich o prácu a konaním vykazujúcim znaky zneužitia právomoci verejného činiteľa získať bezdôvodné obohatenie v sume 40.828,52 eur (1.230.000 Sk), čomu boli nápomocné aj sudkyne Okresného súdu Bratislava I vydaním nezákonných uznesení, ktorými priamo či nepriamo nútili žalobcu po tom, čo

ho priviedli do úpadku, k plneniu bezdôvodného obohatenia v prospech súdneho exekútora (odkaz na uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. 03. 2006, sp. zn. 32Exre/16/2005, Sro 4397/B doručené žalobcovi dňa 10. 04. 2006). Zhrnúc uvedené, súdny exekútor porušil základné zásady exekučnej činnosti, a to primeranosti, dôvodnosti a zmysluplnosti a zodpovedá žalobcovi za spôsobenú škodu.

3. Podaním doručeným súdu dňa 07. 11. 2006, t. j. pred doručením žaloby protistrane, žalobca rozšíril žalobou uplatnený nárok o sumu 403,47 eur (12.155 Sk) s príslušenstvom predstavujúcu výšku odvodov do Sociálnej poisťovne za obdobie nezákonnej exekúcie, a to za mesiace 10/2005, 12/2005- 03/2006, odvodených od rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. XXX-XXXX-GC-XX/XXXX.

4. Pôvodne žalovaný Y. žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť, ako nedôvodný a nepreukázaný. Uviedol, že v časti exekúcie obchodného podielu nepostupoval správne, čo vyplýva aj z výsledku riešenia sťažnosti žalobcu Slovenskou komorou exekútorov č. SKE 746/06 zo dňa 19. 06. 2006, avšak exekučný príkaz bol ním včas zrušený a k samotnému výkonu exekúcie postihnutím obchodného podielu nedošlo. Ostatné spôsoby exekúcie č. EX 365/2002 boli exekútorom určené správne, primerane a v súlade s exekučným poriadkom. Konaním žalovaného tak žalobcovi škoda vzniknúť nemohla, navyše spoločnosť žalobcu bola už v tom čase nefunkčná, na účtoch nemala finančné prostriedky, nepodnikala a okrem konateľa, ktorý bol dlhodobo chorý, nemala žiadnych zamestnancov. Zdôraznil tiež, že exekučné konanie nebolo vedené proti spoločnosti žalobcu, ale proti jeho spoločníkovi a nepostihovalo ani účty spoločnosti.

5. Podaním doručeným súdu dňa 28. 12. 2006 v spojení s jeho doplnením doručeným dňa 15. 03. 2013 žalobca navrhol, aby z konania vystúpil pôvodne žalovaný súdny exekútor Y.P. a na jeho miesto vstúpila ako žalovaná Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR.

6. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 30. 09. 2013, č. k. 11C/131/2006-128, právoplatným dňa 05. 11. 2013, podľa § 92 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku za predchádzajúceho súhlasu účastníkov konania pripustil zámenu účastníkov konania na žalovanej strane, v zmysle ktorej sa žalovaným subjektom stala Slovenská republika.

7. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 28. 11. 2013 spolu s návrhom na vstup vedľajšieho účastníka do konania žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Poukázala tiež na to, že žalobca sa obdobných nárokov vyplývajúcich z rovnakého skutkového základu (tvrdených nezákonných exekučných príkazov Y. a nezákonných rozhodnutí súdu) domáhal aj v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 25C/70/2008, v ktorom mu prvoinštančným rozsudkom zo dňa 10. 09. 2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. 04. 2013, č. k. 5Co/654/2012-336 nebolo vyhovené. Žalovaná je toho názoru, že exekučný príkaz súdneho exekútora Y. nemožno považovať za nezákonné rozhodnutie v zmysle § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. a okrem toho, žalobca ani nebol účastníkom exekučného konania, v ktorom bol predmetný exekučný príkaz vydaný, v dôsledku čoho nemôže byť aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Za nezákonné podľa § 6 zák. č. 514/2003 Z.z. ďalej nemožno považovať ani uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19. 05. 2005, sp. zn. 32Exre/16/2005, nakoľko nebolo zrušené ako právoplatné rozhodnutie, ale na základe riadneho opravného prostriedku v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3Cob/206/2005. Za nepravdivé označila aj tvrdenie žalobcu, že predmetné nezákonné rozhodnutia boli dôvodom jeho úpadku, keďže žalobca je stále zapísaný v obchodnom registri ako obchodná spoločnosť a doposiaľ nebol zrušený. Nesplnenie už tohto prvého zákonného predpokladu zodpovednosti žalovanej za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z.z. je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Za nepreukázanú označil aj samotnú škodu v žalovanej výške, nie je tiež zrejmé z čoho pozostávajú dielčie čiastky, z ktorých si žalobca okrem úrokov z omeškania uplatňuje aj sankčný úrok, nebolo preukázané ani omeškanie žalovanej a pre nepreukázanie vzniku škody nie je možné preukázať ani príčinnú súvislosť medzi tvrdenou škodou a označenými nezákonnými rozhodnutiami.

8. Na návrh žalovanej odôvodnený uplatnením regresnej náhrady voči súdnemu exekútorovi podľa § 22 a nasl. zák. č. 514/2003 Z.z. súd uznesením zo dňa 03. 03. 2014, č. k. 11C/131/2006-161, právoplatným 01. 04. 2014, pripustil vstup Y. do konania, ako vedľajšieho účastníka konania na žalovanej strane.

9. Vo veci súd meritórne rozhodol rozsudkom zo dňa 25. 04. 2014, č. k. 11C/131/2006-182, ktorým žalobu ako nedôvodnú zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi vyčíslené trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

10. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30. 09. 2019, sp. zn. 3Co/121/2019-217 na odvolanie žalobcu prvoinštančný rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu procesného pochybenia pri predvolávaní žalobcu na pojednávanie konané dňa 25. 04. 2014, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, aj keď na to neboli splnené podmienky, v dôsledku čoho mu súd znemožnil realizáciu jemu prislúchajúcich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Súdu prvej inštancie uložil povinnosť opätovne sa zaoberať opodstatnenosťou žalobného nároku v intenciách prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany strán sporu.

11. Vzhľadom na zákonný zánik inštitútu vedľajšieho účastníctva v konaní po prijatí Civilného sporového poriadku, podaním doručeným súdu dňa 21. 05. 2020, súdny exekútor Y. prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že vstupuje do predmetného konania, čo odôvodnil regresným nárokom žalovanej voči súdnemu exekútorovi, ktorého konaním malo dôjsť k tvrdenému vzniku škody, v prípade jej neúspechu v konaní.

12. O prípustnosti vstupu intervenienta do konania súd rozhodoval z dôvodu žalobcom vysloveného nesúhlasu odôvodneného účelovým a nedobromyseľným konaním zakladajúcim zneužitie práva a nadháňanie trov konania. Uznesením zo dňa 10. 09. 2020, č. k. 11C/131/2006-276, právoplatným dňa 07. 10. 2020, vstup Y., súdneho exekútora so sídlom zámocká 30, Bratislava, do konania ako intervenienta na strane žalovanej pripustil majúc za to, že právny záujem intervenienta na výsledku konania je daný možnosťou regresnej náhrady škody štátu (žalovanej) voči súdnemu exekútorovi.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu, od čítania, resp. oznámenia obsahu ktorých na pojednávaní v súlade § 204 CSP upustil, ďalej oboznámením listinných dôkazov zo súdneho spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. Sro 4397/B v rozsahu uvedenom na úradnom zázname z č. l. 169, z ktorých ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

14. Dňa 19. 01. 2005 bol Okresnému súdu Bratislava I doručený exekučný príkaz sp. zn. EX 365/2002 vydaný súdnym exekútorom Y. na vykonanie exekúcie na obchodný podiel povinného: SHS- Electronic-1./ N. IČO: 11 810 157 v spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o.

15. Listom zo dňa 28. 01. 2005 žalobca v reakcii na doručené exekučné príkazy zo dňa 18. 01. 2005 a 19. 01. 2005, s. zn. EX 365/2002 upozornil súdneho exekútora Y. I. na skutočnosť, že u jednoosobových obchodných spoločností nie je možné vykonanie exekúcie na obchodný podiel a z uvedeného dôvodu žiadal o odstránenie protizákonného stavu a zrušenie doručených exekučných prípadov.

16. Dňa 30. 03. 2005 súdny exekútor na výzvu súdu doručil doklady preukazujúce doručenie exekučného príkazu povinnému a obchodnej spoločnosti.

17. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19. 05. 2005, sp. zn. Sro 4397/B, súd v obchodnom registri v odd. Sro vo vl. č. 4397/B pri spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. povolil vykonanie výmazu spoločníka N.. Y. U. a súčasne zapísanie ďalšej právnej skutočnosti, ktorou bola exekúcia na obchodný podiel spoločníka N.. Y. U. so zánikom účasti povinného v obchodnej spoločnosti dňa 10. 02. 2005.

18. Krajský súd v Bratislave na odvolanie VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o. a N.. Y. U. uznesením zo dňa 30. 11. 2005, sp. zn. 3Cob/206/2005-81 vyššie uvedené prvoinštančné uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie dôvodiac procesným pochybením registrového súdu, keď konal bez návrhu a bez vydania uznesenia o začatí konania.

19. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. 03. 2006, sp. zn. 32Exre/16/2005, Sro 4397/B súd ex offa začal konanie o výmaz z obchodného registra v časti zápisu: N., X., obchodnej spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o., so sídlom Košická 37, Bratislava, IČO: 31 342 841, zapísanej vo vl. č. 4397/B v oddieli Sro.

20. Podaním zo dňa 10. 04. 2006 adresovaným k sp. zn. 32Exre/16/2005, Sro 4397/B súdny exekútor zoberal v celom rozsahu späť exekučný príkaz na vykonanie exekúcie na obchodný podiel.

21. Na základe späťvzatia exekučného príkazu Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 24. 04. 2006, sp. zn. 32Exre/16/2005, Sro 4397/B v spojení s dopĺňacím uznesením zo dňa 27. 09. 2006, sp. zn. 32Exre/16/2005 konanie vo veci zápisu do obchodného registra pri obchodnej spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o. zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

22. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 19. 02. 2007, sp. zn. 3Cob/389/2006-140 odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24. 04. 2006, sp. zn. 32Exre/16/2005 odmietol a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 17. 08. 2009 dovolanie VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o. ako neprípustné odmietol.

23. Zo stanoviska Slovenskej komory exekútorov zo dňa 29. 06. 2006 adresovanej žalobcovi vyplýva, že zákonné podmienky pre vykonanie exekúcie podľa § 63 ods. 1 písm. b), e) Exekučného poriadku, t. j. prikázanim pohľadávky z účtu v banke a predajom nehnuteľnosti, boli splnené a vzhľadom na rozsah vymáhanej pohľadávky a majetkové pomery žalobcu boli tieto prvé súdnym exekútorom zvolené spôsoby exekúcie primerané. Vzhľadom pre neudelenie súhlasu záložného veriteľa podľa § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka a v prípade exekúcie prikázanim pohľadávky z účtu v banke pre neexistenciu bankových účtov, resp. pre nedostatok finančných prostriedkov neboli exekučné príkazy realizované. Pokiaľ sa týka následne zvolenej exekúcie postihnutím obchodného podielu podľa § 113b Exekučného poriadku, v tomto smere konštatovala nesprávnosť postupu súdneho exekútora s poukazom na záverečné ust. § 231 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého exekúcia predajom obchodného podielu podľa § 113b Exekučného poriadku nebola možná v exekučnom konaní začatom ešte v roku 1996. Na uvedené pochybenie bol súdny exekútor dôrazne upozornený a vzhľadom na včasné zrušenie exekučného príkazu samotným súdnym exekútorom, v dôsledku čoho nedošlo k samotnému výkonu exekúcie týmto spôsobom, žalobcovi oznámila, že voči súdnemu exekútorovi nepodá návrh na začatie disciplinárneho konania.

24. Podľa žalobcom predložených výpisov z účtu bol zostatok na účte spoločnosti žalobcu vedeného v ISTROBANKA, a.s. k 31. 07. 2006 vo výške 51,63 eur (1.555,34 Sk) a k 02. 08. 2006 vo výške 14,12 eur (425,34 Sk).

25. Výzvou zo dňa 11. 08. 2006 žalobca vyzval súdneho exekútora Y.. I. na dobrovoľnú náhradu škody vo výške 1.902,74 eur (57.322 Sk) s príslušenstvom, a to na podklade rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. j. XXX-XX.XXXXXXXXXX-GCXX/XX a č. j. 7XX-XXXXXXXXXX-GCXX/XX.

25. Rozhodnutím Ústredia Sociálnej poisťovne ako odvolacieho orgánu zo dňa 27. 10. 2006, č. XXX-XXXX-GC-XX/XXXX bolo potvrdené rozhodnutie pobočky Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 31. 05. 2006, č. XXX-XXXXXXXXXX-GCXX/XX, ktorým bolo zamestnávateľovi: VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o. predpísané za obdobie 10/2005, 12/2005 až 03/2006 poistné vo výške 403,47 eur (12.155 Sk) s poukazom na porušenie ust. zák. č. 43/2004 Z.z. neuhradením poistného zamestnávateľom.

26. Žiadosťami zo dňa 17. 08. 2006 a zo dňa 07. 11. 2006 žalobca požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej vo výške 1.902,74 eur (57.322 Sk) a následne rozšírenej o sumu 403,47 eur (12.155 Sk) s príslušenstvom titulom nezákonného konania súdneho exekútora Y.. Y. a sudkýň Okresného súdu Bratislava I, vydávaním nezákonných uznesení pod sp. zn. 32Exre 16/2005.

27. V Obchodnom vestníku bolo dňa 13. 03. 2012, č. OV 51/2012 zverejnené oznámenie Okresného súdu Bratislava I v právnej veci začatého konania o zrušení spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o., IČO: 31 342 841, Košická 37, Bratislava, bez likvidácie podľa § 68 ods. 9 Obchodného zákonníka, oznámenie podľa § 68 ods. 10 Obchodného zákonníka s tým, že rozhodnutie o zrušení spoločnosti je možné vydať až po uplynutí troch mesiacov od zverejnenia tohto oznámenia.

28. Strany sporu, ako aj intervenient sa vo svojich prednesoch na pojednávaní pridržovali svojich doterajších písomných a ústnych vyjadrení.

29. Žalobca naviac spochybnil účasť a právne zastúpenie intervenienta v spore, a to vzhľadom na jeho zákonné poistenie za spôsobenú škodu pri výkone činnosti súdneho exekútora a žalobcom tvrdenú nedobromyseľnosť, de facto až zneužitie práva majúce za cieľ nadháňanie trov konania, a to aj vzhľadom na právnické vzdelanie samotného intervenienta. Z uvedených dôvodov súčasne žiadal, aby súd v prípade úspechu intervenientovi nepriznal náhradu trov konania. Otvoril aj otázku vhodnosti účasti v spore intervenienta ako žalovaného namiesto štátu, a to vzhľadom na zmenu právnej úpravy vo vzťahu k súdnym exekútorom.

30. Intervenient uviedol, že v exekučnom konaní sp. zn. EX 365/202 začatom na návrh oprávneného UNION poisťovacia spoločnosť a.s. proti povinnému N. o vymoženie 1 milión Sk s príslušenstvom a trov exekúcie, bol poverený Okresným súdom Bratislava V dňa 06. 11. 2002 na vykonanie exekúcie. Povinný si upovedomenie o začatí exekúcie v odbernej lehote neprevzal. Počas exekučného konania súdny exekútor nikdy neblokoval účty žalobcu, ale len povinného- fyzickej osoby a po zistení, že povinný je jediným spoločníkom spoločnosti žalobcu vydal exekučný príkaz na predaj obchodného podielu povinného v spoločnosti žalobcu, keď nesprávne aplikoval ustanovenia Exekučného poriadku účinné v čase jeho vydania. Po tom, ako si túto skutočnosť uvedomil, exekučný príkaz zobral späť a uvedené procesné pochybenie konvalidoval. S odkazom na výklad ust. § 113b ods. 15 Exekučného poriadku žalobcom uviedol, že k zrušeniu spoločnosti nedochádza automaticky, ale až po tom, ako v osobitnom konaní dôjde k zrušeniu obchodnej spoločnosti konštitutívnym rozhodnutím súdu. Obchodná spoločnosť žalobcu však nikdy nebola zrušená a nedošlo ani k jej výmazu. Vo vzťahu k spochybňovaniu jeho účasti v spore poukázal na to, že podmienky pre jeho vstup do konania podľa § 81 CSP splnené boli a rovnako, že pôvodne vystupoval ako žalovaná strana v konaní. Namietal žalobcom vytykanú nedobromyseľnosť a zneužitie práva, keď práve žalobca vedie roky na tomto súde množstvo sporov obdobného charakteru a zdôraznil, že bez ohľadu na jeho vzdelanie právne zastúpenie v spore je realizáciou jeho ústavného práva.

31. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z.z.“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

32. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. orgán konajúci v mene štátu vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

- a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak
 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

33. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

34. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

35. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

36. Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

37. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

38. Súd po opätovnom prejednaní veci aplikujúc citované zákonné ustanovenia na vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav veci dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

39. Pre založenie objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci musia byť splnené tri kumulatívne stanovené podmienky, ktorými sú:

- a) nezákonné rozhodnutie, nezákonné zatknutie, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody, rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe alebo nesprávny úradný postup,
- b) vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a
- c) príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi niektorým z titulov uvedených v písm. a) a vznikom škody.

40. Zo strany štátu sa jedná sa o absolútnu objektívnu zodpovednosť, t. j. bez ohľadu na zavinenie a možnosti liberácie, ktorej v prípade splnenia všetkých zákonných podmienok, sa nemožno voči poškodenému subjektu zbaviť. V prípade škody uplatnenej titulom nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci je podmienkou zmena alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia pre nezákonnosť. Otázkou nezákonnosti rozhodnutia pritom nemožno v spore o náhradu škody posudzovať ani ako predbežnú a súd vychádza len z toho, či rozhodnutie bolo v konaní zrušené alebo zmenené na základe mimoriadneho opravného prostriedku. V zmysle ust. § 17 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z.z. sa poškodenému uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou (damnum emergens) sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť za účelom uvedenia veci do predošlého stavu. Ušlý zisk (lucrum ceasans) je právnou teóriou a súdnou praxou definovaný ako ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nepríde v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to s ohľadom na pravidelný chod vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného, t. j. úbytkom aktív, ale stratou očakávaného prínosu. Na vznik nároku na náhradu ušlého zisku nestačí iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, ale musí byť bezpečne preukázané, že pri pravidelnom behu vecí, t. j. nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti, mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu, resp. vzniku škodovej udalosti. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje poškodeného- žalobcu, ktorý dôvodnosť tohto nároku musí podložiť existujúcimi a reálne dosiahnuteľnými okolnosťami, z ktorých je možné usudzovať, že škodná udalosť negatívne zasiahla do pravidelného chodu vecí vedúceho k dosiahnutiu určitého zisku.

41. Rovnako ako v rámci všeobecných zodpovednostných vzťahov, aj v prípade osobitnej úpravy zák. č. 514/2003 Z.z., ktorá navyše v ust. § 25 odkazuje na subsidiárne použitie Občianskeho zákonníka, je nevyhnutnou a kumulatívnou podmienkou okrem existencie škody a niektorého z titulov uvedených v § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., aj medzi nimi preukázaná existencia príčinnej súvislosti. Vyžaduje sa, aby nezákonné rozhodnutie alebo niektorý z iných zákonných titulov a vznik škody boli v logickom slede, t. j. aby nezákonné rozhodnutie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Súdna prax sa zhoduje v tom, že nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existencii, ale pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody sa vyžaduje preukázanie kauzálnej súvislosti. *Conditio sine qua non* je, či by škodlivý následok nastal bez nezákonného rozhodnutia. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku preto musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí iba jeho sprostredkovanosť. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku, ktorú nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Zároveň je však potrebné dodať, že protiprávny úkon nemusí byť jedinou príčinou vzniku škody, ale stačí, že je príčinou dôležitou, podstatnou a teda značnou.

42. Zákon č. 514/2003 Z.z. v ustanovení § 15 a 16 ukladá ďalšiu obligatórnu (povinnú) podmienku pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle tohto zákona, a to predbežné prerokovanie

nároku s príslušným orgánom na základe písomnej žiadosti poškodeného, ktorého účelom je predchádzanie zbytočným súdnym sporom. Až v prípade ak príslušný orgán nárok celkom alebo sčasti v lehote do šiestich mesiacov od prijatia žiadosti neuspokojí, možno sa domáhať tohto nároku súdnou cestou.

43. Úvodom vlastného odôvodnenia je potrebné uviesť, že žalobca má povinnosť uplatnené nároky na náhradu škody skutkovo zdôvodniť, t. j. špecifikovať akým výkonom verejnej moci mu mala byť škoda spôsobená. Opísanie rozhodujúcich skutočností je spolu so žalobným petitom, návrhom, ktorým je súd viazaný, a ktorý nemôže prekročiť (zásada ne ultra petitum) a žalobcovi priznať plnenie z iného ako žalobcom vymedzeného skutkového základu. Takto individualizovaným predmetom konania je súd pri svojom rozhodovaní viazaný (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 11. 2020, sp. zn. 7Cdo/268/2019). V predmetnej veci žalobca v podanej žalobe rovnako ako v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nepochybne a určito vymedzil skutkový stav, z ktorého vyvodzoval žalovaný nárok, čím v rámci svojej dispozície vymedzil predmet tohto konania, ktorým je náhrada škody spôsobená nezákonným rozhodnutím vydaným intervenientom (súdnym exekútorom) v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 32Exre/16/2005 a nezákonným rozhodnutím vydaným Okresným súdom Bratislava I dňa 19. 05. 2005, sp. zn. Sro/4397/B. Konkrétne sa jedná o exekučný príkaz na vykonanie exekúcie na obchodný podiel povinného SHS- Electronic- 1./ N.. Y. U., v spoločnosti žalobcu a uznesenie registrového súdu, ktorým bolo na základe tohto exekučného príkazu povolené vykonanie výmazu spoločníka N.. Ya U.ho a zapísanie exekúcie na jeho obchodný podiel v spoločnosti žalobcu. Podľa žalobcu uvedené rozhodnutia mali byť príčinou úpadku žalobcu a zastavenia toku finančných prostriedkov do Sociálnej poisťovne. Uplatnená škoda vo výške 2.306,21 eur (57.322 Sk + 12.155 Sk) so špecifikovaným úrokom z omeškania a sankčným úrokom predstavuje dlžné poistné do sociálnej poisťovne za obdobie apríl 2005- marec 2006.

44. Pri takto ustálenom predmete konania mal súd z vykonaného dokazovania za preukázanú pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej vyplývajúcu z hmotnoprávnej úpravy zák. č. 514/2003 Z.z., kedy k žalobou uplatnenej škode v materiálnej sfére žalobcu ako poškodeného (subjekt zásahu) malo dôjsť činnosťou orgánov verejnej moci, konkrétne súdneho exekútora, ako štátom splnomocnenej osoby na uskutočňovanie núteného výkonu rozhodnutí, pri výkone exekučnej činnosti a súdu pri výkone verejnej moci v súdnom konaní. Za konanie oboch subjektov zabezpečujúcich z poverenia štátu výkon verejnej moci, ktorého integrálnou súčasťou je rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických a právnických osôb, tak v zmysle uvedeného zákona zodpovedá štát, t. j. žalovaná, ktorá sa stala stranou sporu po pripustení žalobcom navrhutej zámény účastníkov konania, ako procesného inštitútu upraveného predchádzajúcim procesnoprávnym kódexom. Žalovanú v konaní zastupovalo Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z.z. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu prednesenej na pojednávaní, v znení ktorej ponechal na zvážení súdu, či má byť žalovanou v spore štát alebo súdny exekútor súd uvádza, že označenie žalovanej strany v sporovom konaní je vo výlučnej dispozícii žalobcu, ktorý ako dominus litis (pán sporu) určuje, kto bude v konaní žalovaný a nesie zodpovednosť za preukázanie jeho pasívnej vecnej legitimitácie podmieňujúcej jeho úspech v spore. Zmena žalovaného subjektu je prípustná spôsobom upraveným v ust. § 80 CSP na základe jeho dispozičného návrhu, o čom bol žalobca na pojednávaní poučený. Nakoľko v súvislosti s potrebou jednoznačnej individualizácie žalovaného subjektu na výzvu súdu vyslovene uviedol, že nenavrhuje zmenu žalovaného subjektu, súd prejednával nárok voči štátu, ktorého vecná legitimitácia v spore je daná jeho zodpovednosťou za výkon verejnej moci súdnym exekútorom aj súdom.

45. Ako prvé súd konštatuje splnenie procesnej podmienky v podobe žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, a to aj vo vzťahu k rozšírenému nároku (o sumu 12.155 Sk), čo vyplýva zo žiadostí doručených podľa prezenčnej pečiatky žalovanej dňa 17. 08. 2006 (č. I. 101) a dňa 08. 11. 2006 (č. I. 44).

46. V ďalšom sa preto súd zaoberal skúmaním splnenia podmienok vymedzených v bode 39. odôvodnenia tohto rozhodnutia, ktorých preukázanie v civilnom sporovom konaní zaťažovalo žalobcu.

47. V súlade s vyššie uvedeným náhrady škody titulom nezákonných rozhodnutí sa môže v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. domáhať účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku právoplatného rozhodnutia, ktoré bolo pre nezákonnosť zmenené alebo zrušené príslušným orgánom. Vo vzťahu k nezákonnému

exekučného príkazu vydanému intervenientom v exekučnom konaní sp. zn. 32Exre/16/2005 je potrebné aj s poukazom na ust. § 37 Exekučného poriadku uviesť, že účastníkom exekučného konania je oprávnený a povinný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca ako obchodná spoločnosť nebol účastníkom predmetného exekučného konania, a preto je s odkazom na ust. § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. vylúčený z práva na uplatnenie náhrady škody titulom nezákonných rozhodnutí vydaných v rámci exekučného konania. Exekučné konanie bolo vedené intervenientom pod sp. zn. EX 365/2002 na návrh oprávneného: Union poisťovacia spoločnosť proti povinnému: N. Y. U., t. j. nie proti obchodnej spoločnosti žalobcu, ale proti fyzickej osobe. Súd sa preto plne stotožnil s obranou žalovanej strany podporenou aj intervenientom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vo vzťahu k tomuto titulu nároku na náhradu škody.

48. Súd sa tiež stotožňuje s obranou žalovanej, v ktorej poukazovala na charakter exekučného príkazu, ktorý nemožno v zmysle § 6 zák. č. 514/2003 Z.z. klasifikovať ani ako právoplatné rozhodnutie zrušené pre nezákonnosť.

49. Odhliadnuc od záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie a povahy exekučného príkazu v tejto časti uplatneného nároku súd okrajovo poukazuje na účinky vydania príkazu na vykonanie exekúcie postihnutím obchodného podielu, ktorými je nemožnosť disponovať týmto obchodným podielom, nevyplatenie vyrovnacieho podielu spoločníkovi a súčasne po doručení exekučného príkazu registrovanému súdu vyvolanie účinku v podobe začatia ex offo konania o výmaze povinného, príp. o zrušení obchodnej spoločnosti. K právnym následkom uvedeným v uznesení registrovaného súdu zo dňa 19. 05. 2005, sp. zn. Sro 437/B vydanom na návrh súdneho exekútora však dochádza až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré má konštitutívny charakter. Uvedené právne skutočnosti však podľa názoru súdu nemajú priamu príčinnú súvislosť s platením odvodovej povinnosti žalobcu. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že plnenie odvodovej povinnosti je normatívnou povinnosťou vyplývajúcou z predpisov verejného práva (§ 128 a 141 zák. č. 461/2003 Z.z.), ktorá vzniká zo zákona, a túto by si žalobca bol povinný plniť bez ohľadu na vydaný exekučný príkaz, ktorého k realizácii ktorého ani nedošlo. V tomto smere súd tiež poukazuje na závery vyslovené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 03. 2007, sp. zn. 3Cdo/32/2007 publikované pod R 28/2008 a použiteľné aj v danej veci, nakoľko plnenie daňovej povinnosti je rovnako ako plnenie povinnosti platiť poisťné zákonnou povinnosťou vyberanou štátom a vyplývajúcou z verejnoprávneho predpisu. V konaní bolo preukázané, že vykonávaním exekúcie intervenientom nedošlo k postihnutiu majetku žalobcu, nikdy nedošlo k faktickej realizácii exekúcie spôsobom uvedeným v namietanom exekučnom príkaze, nebola preukázaná ani nemožnosť žalobcu podnikáť v dôsledku rozhodnutia či postupu súdneho exekútora a v neposlednom rade, nikdy nedošlo k výmazu spoločníka a spoločnosti žalobcu z obchodného registra. Pokiaľ by preto žalobca bol aj nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia na uplatnenie žalovaného nároku, z opísaných účinkov uvedeného spôsobu vykonávania exekúcie by nebolo možné vyvodiť ani záver o kauzálnom nexe medzi neplnením odvodovej povinnosti žalobcu a exekúciou na obchodný podiel jediného spoločníka žalobcu. Nemenej podstatnou je aj žalobcom nepreukázaná existencia škody, t. j. zmenšenie jeho majetku uhradením vyrubenej odvodovej povinnosti a jej príslušenstva.

50. Pokiaľ sa týka druhého žalobcom vymedzeného titulu na náhradu škody, a to uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19. 05. 2005, sp. zn. Sro 4397/B, ktorým bolo súdom povolené vykonanie výmazu spoločníka N. a zapísanie exekúcie na jeho obchodný podiel v spoločnosti žalobcu, ako správne namieta protistrana, uvedené rozhodnutie nespĺňa atribúty nezákonného rozhodnutia v zmysle ust. § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., nakoľko predmetné rozhodnutie súdu bolo zrušené na základe riadneho opravného prostriedku, a teda ako neprávoplatné.

51. Zhrnúc uvedené možno konštatovať, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie ani jednej zo zákonodarcom kumulatívne stanovených podmienok, a to existenciu nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi spôsobenou škodou a namietaným nezákonným rozhodnutím. Súd preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

52. Okrajovo tiež súd uvádza, že pre nepreukázanosť vzniku škody a príčinnej súvislosti (bod 49. odôvodnenia) by nemohla byť založená ani zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup intervenienta, ktorý vydaním exekučného príkazu na vykonanie exekúcie na obchodný podiel povinného nepostupoval správne, čo vyplynulo aj zo stanoviska Slovenskej komory exekútorov zo dňa 29. 06.

2006 a čo nakoniec nerozporoval ani samotný intervenient, s poukazom na skutočnosť, že podľa § 235 Exekučného poriadku zvolený spôsob exekúcie bolo možné použiť len v konaniach začatých po 01. 02. 2002, t. j. nie v predmetnom exekučnom konaní, ktoré začalo pred uvedeným dátumom.

53. Záverom súd uvádza, že vo veci nevykonal žalobcom navrhované dokazovanie výsluchom T. a P. (bez označenia konkrétnych skutočností, ktorých preukázanie sa malo týmito dôkazmi v danej veci zabezpečiť) a rovnako predložením poisťnej zmluvy intervenienta na strane žalovanej majúcej za to, že vykonanie týchto dôkazov nie je potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a nie je spôsobilé viesť k inému ako súdom prijatému záveru o nesplnení podmienok pre založenie zodpovednosti žalovanej za tvrdenú škodu. Poisťný vzťah intervenienta sám o sebe nevyklučuje uplatnenie regresného nároku a postih zo strany žalovanej voči súdnemu exekútorovi a rovnako žalobca opomína skutočnosť, že intervenient bol účastný konania na základe toho, že ho žalobca pred zámenou účastníkov konania pôvodne označil ako žalovanú stranu. Pre meritórne posúdenie nároku na náhradu škody uplatnenému voči žalovanej podľa zák. č. 514/2003 Z.z. sú však existencia a podmienky poisťného vzťahu medzi poisťovateľom a intervenientom irelevantné.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznáva náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 257 CSP výnimočne súd nepriznáva náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

56. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v spore vyjadrenej v ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v konaní plne úspešnej žalovanej a intervenientovi na jeho strane vznikol nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi. Nakoľko však žalovanej žiadne trovy v konaní nevznikli, súd jej nárok na ich náhradu nepriznal. Intervenientovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % majúcej zhodne s intervenientom za to, že vo veci neboli splnené podmienky pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania podľa § 257 CSP.

58. K žalobcom požadovanému nepriznaniu nároku na náhradu trov konania intervenientovi a jeho účasti v spore súd uvádza, že účasť intervenienta v konaní pôvodne vystupujúceho ako žalovaná strana, bola po zámene účastníkov konania pripustená právoplatnými uzneseniami súdu, a to zo dňa 03. 03. 2014, č. k. 11C/131/2006-161 a následne po zmene procesného kódexu prijatím Civilného sporového poriadku, ktorá mala zo zákona následok zánik inštitútu vedľajšieho účastníctva v konaní, za dodržania procesného postupu predpokladaného ust. § 81 až 83 CSP uznesením zo dňa 10. 09. 2020, č. k. 11C/131/2006-276. Intervenientovi, účastnému na danom konaní, tak prislúchajú procesné práva a povinnosti s výnimkou tých, ktoré môže realizovať len za súhlasu strany, na ktorej vystupuje (§ 85 CSP). K takýmto procesným právam patrí aj nárok intervenienta na náhradu trov, ktoré mu v konaní vznikli, za predpokladu úspechu strany, ktorej v konaní pomáhal, a ktorej koreluje rovnaká (spolu)povinnosť intervenienta na náhradu trov konania proti strane, ktorej v konaní pomáhal, nebola v konaní úspešná (to všetko za predpokladu rozhodovania súdu o nároku na náhradu trov konania podľa procesnej zásady úspechu v spore). Uvedené vyplýva jednak zo záujmu intervenienta na výsledku konania a z jeho procesnej dispozície, využitie ktorej má vplyv na vznik trov strán konania. Na uvedený nárok na náhradu trov konania nemá bez ďalšieho vplyv ani skutočnosť, že intervenient disponujúci právnickým vzdelaním, sa v konaní dá zastúpiť advokátom, ako to bolo v danom prípade. Právo strany konania, ako aj intervenienta, dať sa v konaní zastúpiť je ústavným právom podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky premietnutým do ust. § 89 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Civilný sporový poriadok v žiadnom ustanovení nevyklučuje možnosť intervenienta majúceho osobitné postavenie v spore (subjekt sui generis) dať sa zastúpiť a nevyklučuje ho ani z nároku na náhradu trov, ktoré mu v konaní vzniknú. Pokiaľ sa týka účelnosti trov právneho zastúpenia vzhľadom na právnické vzdelanie intervenienta, súd účelnosť ako takú posudzuje v súvislosti s konkrétnymi úkonmi právnej služby a účelnosťou ich vynaloženia pre úspešné uplatnenie práva v konaní. Súd je toho názoru, že každá strana konania je oprávnená realizovať svoje ústavné právo na právnu pomoc v spore a to bez ohľadu na to, či je schopná sa sama zastupovať, t. j. bez ohľadu na vzdelanie, vek, majetok, spoločenské postavenie a pod. a len samotná skutočnosť, že disponuje právnickým vzdelaním nemôže automaticky viesť k záveru o nepriznaní tohto nároku. Aj osoba disponujúca právnickým vzdelaním má právo napr. s ohľadom

na rôznorodosť a širokospektranosť právnych odvetví, jej právnickú prax, časovú zaneprázdnenosť sa rozhodnúť, či bude svoje práva v konaní brániť sama alebo pomocou ňou zvoleného advokáta. Na druhej strane žalobca si musí byť vedomý skutočnosti, že konaním iniciovaným na základe jeho žaloby vzniknú žalovaným subjektom v konaní trovy, ktoré ho v prípade neúspechu budú zaťažovať (pokiaľ súd nezhladne dôvod na aplikáciu § 257 CSP). Sankcia neúspechu v podobe povinnosti na náhradu trov konania má v neposlednom rade zamedziť aj nárastu súdnych sporov prameniacich zo zrejme bezúspešného uplatňovania alebo bránenia práva. So zodpovednosťou za neúspech je nerozlučne spojená aj zodpovednosť za trovy konania. Uvedené platí o to viac, ak žalobca iniciovaním početných súdnych konaní vychádzajúcich z rovnakého či obdobného skutkového stavu vyvoláva účasť alebo spoluúčasť intervenienta v spore. Rešpektujúc ústavný princíp rovnosti strán sporu a princíp všeobecnej spravodlivosti súd nezhladol aj vzhľadom na okolnosti prípadu žiadne dôvody pre uplatnenie celkom výnimočného ust. § 257 CSP umožňujúceho súdu nepriznať či znížiť úspešnej strane či intervenientovi nárok na náhradu trov konania, t. j. odchyliť sa od zásady úspechu v spore. Aplikácia predmetného ustanovenia v danej veci práve s poukazom na množstvo žalobcom iniciovaných súdnych konaní a s tým spojených trov (aj) intervenienta by nezodpovedala jeho účelu, ktorým je odstránenie neprímeranej tvrdosti a dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Za dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP nemožno podľa názoru súdu bez ďalšieho považovať skutočnosť, že intervenient vykonávajúci povolanie súdneho exekútora sa dal zastúpiť v civilnom sporovom konaní o náhradu škody iniciovanom žalobcom advokátskou kanceláriou, v dôsledku čoho mu vznikli trovy konania. Za dôvod pre nepriznanie náhrady trov konania nemožno považovať ani žalobcom namietané a súdom nereflektované porušenie povinností právneho zástupcu podľa zákona o advokácii. V ďalšom súd v súvislosti so zdôvodnením nároku intervenienta na náhradu trov konania podporne poukazuje aj na právne názory prezentované napr. v uznesení NS SR zo dňa 19. 07. 2012, sp. zn. 7Cdo/93/2012, uznesení Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/104/2020, rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. 09. 2020, sp. zn. 3CoPr/6/2020, rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 21. 11. 2017, sp. zn. 21Co/38/2017.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I. (§ 355, § 362 ods. 1 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 358, § 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.